

vendighed, for at en masse arbejdspladser ikke skal lukke.

Men det, jeg ikke kan forstå, og det, som jeg ikke fik noget svar på, er: Hvorfor foreslår SF, at det offentlige ensidigt skal påtage sig risikoen og de private ensidigt skal have muligheden for at score profitten? Hvorfor vil SF ikke gå ind på den tanke, som vi synes er den rigtige: at hvis der er en viden, der kan udvikles i fællesskab mellem det offentlige og de private, bør det ske i et fælles selskab, hvor begge parter har indflydelse, og hvor begge parter har adgang til det eventuelle økonomiske overskud fra projektet?

Jeg synes sådan set, det er såre retfærdigt og fornuftigt, og at det i øvrigt også indeholder en mulighed for at udvikle det, som vi er helt enige om skal til af viden, også på miljøområdet, bare på en mere retfærdig måde end den, hvor vi bare giver pengene væk.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det er også en lille præcisering:

Jeg synes, hr. Rahbæk Møller tog munden lovlig fuld. For det første mener jeg ikke, at der var nogen nyhed i det, jeg sagde – eller som jeg måske skulle have sagt. Allerede da vi havde diskussionen om egnsudvikling, talte jeg om vores generelle erhvervs politik og sagde: Vi er ikke tilhængere af, at man kommer i en situation, hvor man skal konkurrere på tilskud. Så er det statskasserne imod hinanden, og så ender det med at være de største statskasser, der løber af med sejren. Men vi er ikke modstandere af meget målrettede og velmotiverede tilskud – når der altså kan argumenteres for dem.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jamen så vil jeg også præcisere, at SF kun er tilhænger af erhvervsstøtte, når der kan argumenteres for den. Der er vi altså enige.

Med hensyn til Enhedslistens idé om at oprette fælles selskaber, muligvis med amter og kommuner, vil jeg sige, at der ikke er noget, der forhindrer amter og kommuner i at gå ind i et fælles selskab også i denne forbindelse. Men vi synes ikke, vi vil rode tingene sammen. For sagen er, at udviklingskontrakter er en fordel både for den private og for den offentlige sektor, uanset om det er i fælles selskaber eller ej. For den offentlige sektor ligger fordelene jo i, at man ganske enkelt får et bedre produkt eller et renere miljø, eller hvad nu udviklingskontrakten går

ud på. Så den offentlige sektor har pr. definition et tilgodese udviklingskontrakter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 80:

Forslag til folketingsbeslutning om skattelettelser til lavtlønnede.

Af Jes Lunde (SF) m.fl.

(Fremsat 2/2 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

SF foreslår, at der indføres et særligt lønmodtagerfradrag, der skal tilgodese lavindkomstgrupperne. Baggrunden for forslaget er, at forslagsstillerne finder, at det alene er de velstillede, der har fået noget ud af skattereformen, mens resultatet for de lavtlønnede i mange tilfælde blev et regulært minus. Efter min opfattelse tegner forslagsstillerne et for negativt billede af skattereformens virkninger. Ser man på skattereformen som et hele, dvs. lavindkomstgruppernes stilling før skattereformens gennemførelse og deres stilling, når skattereformen er fuldt gennemført i 1998, så tror jeg, billedet er, at skattereformen for langt de fleste i lavindkomstgrupperne vil have medført forbedringer. Det gælder også, når virkningerne af de grønne afgifter medregnes.

I den forbindelse må man også have for øje, at bundskatten, der i 1996 udgør 12 pct., nedsættes